

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๕

จากแมวจึงเพชรน้ำหนึ่ง

(เมื่อคืนนี้ ต.ช.ต.จับแมวจึงตัวหนึ่งสีดำ ๆ นอกวัด) เออ ตัวนั้นสีดำ จับได้ กลางคืนเธอ (ครีบ ประมาณ ๒ ทุ่มเศษ) อันนี้มาหากกลางวันไม่เห็น ครั้นแล้วมันก็มากินสัตว์อยู่ในนี้ กำลังพิจารณากันอยู่เวลานี้ เลยจับได้ตัวดำ ตัวนั้นละตัวมหาโจร ได้ตัวมันแล้วนะ แล้วให้บอก ต.ช.ต.เราทำให้หาตาบประหารเอาไว้ ถ้าแมวนี้อาจไปเราต้องประหาร ต.ช.ต.ให้หมดเลย ต้องเอาโทษอย่างหนัก แมวตัวนี้มันฉลาดมาก แมวทั้งหลายเข้าไม่ได้ แต่แมวตัวนี้เข้าได้ยังไงไม่ทราบ วันนี้ก็สั่งพระแล้วนะให้ตรวจตรา แต่พระท่านบอกว่ากลางวันมันไม่มาอยู่ในบ้าน อยู่ในบ้านมันเข้ามาได้ยังไง กำลังจะไปหาดู ที่ว่ามันเข้ามาเข้ามาอย่างไร มันมาบนต้นไม้โดดลงก็ได้ ถ้าหากว่ามันใกล้เคียงก็ตัดออก ๆ

เมื่อเช้านี้ไปยิงเพิ่มความเมตตาความเป็นห่วงใยกระต่ายมากเข้านะ ไปเที่ยวชอกแซกซิกแซก ไปที่ไหนมีตั้งแต่กระต่าย ทั้งแม่ทั้งลูกเต็มไปหมดทั่วไป เมื่อเช้านี้ก็สั่งพระแล้ว ยังว่าจะสั่งอีกนะเพราะไปเห็นสัตว์มากมาย แมวตัวนี้จะไปทำลาย คือสัตว์พวกนี้จะไม่มีความหวงหวายอะไรนะ พอเจอนี้จะกัดเลย ๆ เจอที่ไหนกัดเลย ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความหวงหวายอะไรนะ กระต่ายเวลานี้กำลังมาก ลูกกระต่ายเต็มทั่ว ๆ ไป ก็พระท่านเลี้ยงไว้ทุกแห่ง ท่านเมตตา ไปที่ไหนเรียกว่าทั่ววัด เมื่อเช้าเราก็เที่ยวทั่วไปหมดนะ คือเที่ยวดูสัตว์นั่นเอง เพราะเป็นห่วง เห็นแมวมานอนอยู่ในนี้ ไปเที่ยวดูสัตว์ พอเห็นสัตว์มาก ๆ แล้วมากี่สั่งพระอีกทีหนึ่ง

วันนี้คิดว่าจะยกทัพใหญ่เลย จะกวาดต้อนให้หมดไม่มีเหลือตัวไหน แมวมึงก็ตัวหมดทั้งโคตรทั้งเข้านี้จะเอาหมดเลย กำลังจะเอา พอตีได้มาแล้วตัวดำ ๆ เออ ใช้แล้วตัวนั้น มันฉลาด ทราบว่าตอนกลางวันมันไม่อยู่ มาตอนกลางคืนว่างั้น แล้วมันมาได้ยังไง มันอาจจะขึ้นต้นไม้ต้นใดต้นหนึ่ง กำลังจะให้ออกไปตรวจดูต้นไม้ใกล้ ๆ เคียงกับกำแพง นูนนะขนาดนั้นนะ เป็นห่วงสัตว์เอามาก เมื่อเข้าไปดูละเอียดถี่ถ้วน โห ไปดูที่ไหนน่าสงสารมากนะ ตัวเล็ก ๆ น้อย ๆ เห็นเราด้อม ๆ แด้ม ๆ อยู่ยังไม่กลัว ก็แม่มันไม่พากลับ แมงก็พระเลี้ยงไว้จะว่าไง ทั่ววัดนะเมื่อเช้านี้

โห ยังไงกัน พอตีได้ตัวดำ เอละ ตัวนี้ละตัวสำคัญ สงสารมากนะสัตว์ เมื่อเข้าไปเห็นที่ไหน ๆ โห ทำงันนี้ เพราะฉะนั้นจึงได้สั่งแล้วนะวันนี้ จะให้ตรวจกันหมดในวัดนี้ ทางโน้นก็จะให้ไปตรวจ ทางนี้ก็จะเอาให้แหลหมดเลย ฉันทงันนี้แล้วจะสั่ง เมื่อเช้านี้เพียงพูดเล็กน้อยยังไม่จริงจังนัก พอตีได้แมวตัวนี้แล้ว ที่นี้สั่งอย่างเด็ดขาดเลยว่า ต้อง

เตรียมดาบไว้ให้เรียบร้อย ถ้าแมวดำนี้หลุดมือ ต.ช.ด.ต้องถูกประหารชีวิตทั้งนั้นวันนี้มันพึ่งพ้นภัยมาเร็ว ๆ นี้สัตว์ อันนี้ก็เราสั่งเองให้ทำโดยด่วน เอาสังกะสีไปตีกันไว้ดังที่เห็นนั่นแหละ มันก็ขึ้นไม่ได้ แล้วสัตว์ก็ปลอดภัย

เวลานี้สัตว์กำลังอกเงยขึ้นเยอะนะ พวกกระแตก็เยอะ กระจายละมากที่สุด พอทำอันนี้เรียบร้อยทำอย่างโดยด่วน เพราะเราไปจับได้ตัวสักซิปยาน คือเราไปเข้าอย่างนี้ไปเที่ยวดูนั่นดูนี้ ดูกุฎิพระดูกุฎิเณร อย่างนั้นนะอาจารย์คน เห็นไหมละ ไปนี้ดูชอกแซกซิกแซก ดูความเรียบร้อย หรือความระเกะระกะของพระมันจะบอกตามสถานที่อยู่ ที่หลับที่นอนที่ทางจงกรม ไปเที่ยวดูชอกแซก ไปดูแล้วอย่างหนึ่งถ้าเห็นมีของรกรุงรังวางไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย เราจะไปชนที่อื่นมาเพิ่มพาดให้เต็มกุฎินั้นเลย เราสอนอย่างนั้นนะ พอไปเห็นวางระเกะระกะไม่มีระเบียบ คำว่าไม่มีระเบียบคือไม่มีสติสัง ออกจากหัวใจ มันบอก ๆ อย่างนี้ นี่ละธรรม ละเอียดไหม

พอไปเห็นวางอะไรระเกะระกะ เราก็ไปหาค้นเอาสิ่งเหล่านั้นไม่ว่าอะไรก็ตาม ขนมาใส่กุฎิให้เต็มแล้วก็หนีไป พอวันหลังไปเรียบหมดทุกแห่งเลย อย่างนั้นละสอนองค์เดียวเท่านั้นพอ บอกกันทั้งวัดเลย อย่างนั้นละสอนคน สอนแบบนี้ก็มี สอนแบบนี้ ขนาบต่อหน้าต่อตาก็มี มันหลายแบบ นี่ละที่ว่าศาสนา ละเอียดสุดยอดนะ เพราะฉะนั้นเราพูดจริง ๆ เวลานี้เรากำลังสอนโลกทั่วประเทศไทย มีหน้าซ้ายยังออกไปทางเมืองนอก เมืองนาทางอินเตอร์เน็ตก็มี ศาสนานี้เราถอดออกจากหัวใจเลยเที่ยวไปสอน สาธุ ยกไว้ คัมภีร์ไบเบิลเราก็เรียนมาแล้ว ที่นี้เอนั้นเอนี้มาประกอบเข้ากันได้ปั้งแล้ว เอนี้สอนเรื่อย ๆ

ไม่ว่าจะธรรมะชั้นใดบรรดาสอนโลกเวลานี้ เราถอดออกตามกำลังของผู้ที่จะรับได้มากน้อยเพียงไร เช่น แกงหม้อใหญ่ก็เทศน์เรียบ ๆ ให้ฟังเสมอ ให้ได้เข้าออกเข้าใจสถานที่การทำงานบ้านเรือนของตน การปฏิบัติต่อกัน ครอบครัวเหย้าเรือน หน้าที่การทำงานเป็นยังไง ๆ ก็สอนไปตามเรื่องของฆราวาส นี่เรียกว่าแกงหม้อใหญ่ สูงกว่านี้ไม่ได้ ตั้งแต่นี้มันก็ปฏิบัติไม่ได้เรื่องก็ต้องสอนอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ ที่นี้ถ้าเป็นพระ ระดับพระกรรมฐานแล้ว ที่นี้ฟุ้งนะ แกงหม้อเล็กแกงหม้อจืดจะฟุ้ง ๆ เลย นั่นละธรรมะมีหลายชั้น ถอดออกมาจากหัวใจนี้

พี่น้องทั้งหลายเชื่อหรือไม่เชื่อ เราอดเป็นรอดตายมากกว่าจะได้ธรรมาสอนโลกเวลานี้ ถึงไม่สลบก็เฉียดตลอด เรื่องเฉียดสลบนี้เฉียดมาตลอด หากไม่เคยสลบก็บอกไม่เคยสลบ นี่การฝึกฝนตัวเองถึงขนาดนั้นนะ ฟังซิไปบิณฑบาตในหมู่บ้าน เรายังนิสัยवासมน้ำอภัพ ถ้าหากว่าขบฉันอะไรดีเข้าไปภาวนาไม่เป็นท่า เอนะวันนี้ นั่นตัดกันแล้วนะ วันหลังบางที่ได้ของมาก็ตามไม่เอา เอาแต่ข้าวเปล่า ๆ ให้มันกิน มันแก่

นักเมื่อวานนี้ ไขมันกินอิ่มแล้วแทนที่จะภาวนาเป็นท่ามันไม่เป็นท่า วันนี้ตัดกัน ให้แต่ข้าวเปล่า ๆ ภาวนาเป็นยังไง นั่งตัวตรงไม่ง่วง มันขึ้นอยู่กับกับนะ ข้าวเฉย ๆ ไม่ง่วง เข้าใจไหมละ ยิ่งพวกผิดพวกมันพวกหมูขึ้นเขียงพวกนี้ไม่ยอมลง เข้าใจไหม ถ้าได้ดิบ ๆ ดี ๆ แล้วหมูขึ้นเขียงไม่ยอมลง เขียงลงก็ไม่ยอมลง นั่นละท่านว่า อาหารสัปปายะอาหารเป็นที่สบายต่อธาตุต่อชั้นธต่อจิตใจในเรื่องจิตตภาวนา

ต้องทดสอบทุกอย่าง การภาวนาต้องใช้ความพินิจพิจารณา จึงว่าศาสนาละเอียด เพราะกิเลสมันละเอียดมากสุดยอด ถ้าไม่ขึ้นเวทีเสียก่อนไม่รู้เรื่องของกิเลส เพราะฉะนั้นสัตว์โลกจึงตายกองกันอยู่มาตั้งกับตั้งกัลป์แล้ว เพราะกิเลสกล่อมไม่ได้รู้เนื้อรู้ตัว ธรรมะจับเข้าไปตรงไหนมันรู้ ๆ เพราะฉะนั้นธรรมะจึงว่าเลิศเลอชิ อะไรจับกิเลสไม่เห็น ถ้าธรรมะนี้จับไปเห็นหมด เห็นเป็นลำดับลำดับไป เป็นขั้นเป็นภูมิ ๆ มันเป็นขั้น ๆ นะกิเลสปิดหัวใจคน ปิดขั้นนี้หยาบ ขั้นนี้กลาง ขั้นนี้ละเอียด ขั้นนี้ละเอียดสุด ขั้นนี้หมด ธรรมกวาดล้างหมดเลย เรียกว่าชะล้างหมดเลยธรรม ไม่มีอะไรชะล้างกิเลสได้นอกจากธรรมเท่านั้น อย่างอื่นเป็นบริษัทบริวารของกิเลส เอามาเป็นเครื่องมือของมันหมด

เพราะฉะนั้นถึงกล่าวพูดละชิ ใครจะศึกษาเล่าเรียนมาจากเมืองไหนประเทศใดทวีปใดก็ตามเถอะ นี่คือวิชาของวัฏจักร นั่น กิเลสเป็นผู้ผลิตให้ ๆ เรียนมาแล้วถ้าไม่มีธรรมเข้าไปแทรกเป็นผู้กำกับ เรียกว่าเป็นคนขับ ถ้าเป็นรถก็คนขับว่าจ้างนั้นเถอะ แล้วแหลกลหมด เอาออกมาจากอู่ให้ขับไปก็ตุ้มลงคลองเลย ถ้าคนขับดีคือธรรม มีธรรมบีบจับเข้าไป คล่องแคล่วทุกสิ่งทุกอย่าง เรียบร้อยไปเลย ถึงที่ปลอดภัย นี่ละธรรมจับเข้าไป ความรู้วิชาที่เราเรียนมามากน้อยต้องมีธรรมเข้าไปแทรก ไม่มีธรรมเหลวแหลกแหวกแนวไปหมด

เราเห็นไหมอย่างชาติไทยของเรากำลังจะจมต่อหน้าต่อตาเป็นยังไง นี่ละมีแต่กิเลสล้วน ๆ กินไม่อิ่มกินไม่พอ ต้มตลอด ๆ กินไม่พอ ทุกอย่างไม่พอ ไม่มีอะไรพอคำว่ากิเลส ความหิวโหยไม่เรียกว่ากิเลสจะเรียกว่าอะไร ตัณหา ๆ คือความหิวโหยตลอดเวลา เอาอะไรมาเสริมเหมือนเอาเชื้อไฟเสริมไฟจะพลุ่ง ๆ ขึ้นเลย เอาอะไรมานี้ว่าจะพอ ๆ คำว่ากิเลสจะไม่มีคำว่าพอ ๆ จึงต้องเอาธรรมเข้าจับ กำกับ ทีนี้เวลาเรียนมามากน้อยเมื่อมีธรรมเข้าแทรกแล้วการดำเนินงานนี้ วิชานั้นเป็นเครื่องมือของธรรม ธรรมเป็นผู้ชี้แจงบอกกล่าวทุกอย่าง เตือน อันนี้ควรหรือไม่ควร อันนั้นควรหรือไม่ควร ธรรมชี้บอกแล้ววิชาความรู้ที่เราเรียนมาแล้วก็เดินคล่อง ๆ เป็นประโยชน์ไปหมด

ถ้ามีแต่วิชาของกิเลสล้วน ๆ นี่มันทุ้มที่เดียวจมเลย ๆ เจ้าของก็จม คนอื่นก็จม เจ้าของจมยังจมด้วยความภูมิไฉนะ กิเลสมันหลอกให้ภูมิใจด้วยนะ ไปทำความชั่ว

ข้าลามกมาจนกระทั่งไฟนรกจะแสดงเปลวขึ้นที่ห้วมันยังไม่เห็น แต่ธรรมท่านเห็นหมด จะว่าไง นั่นละธรรมท่านละเอียดขนาดนั้น ใครจึงอย่าประมาทนะว่า บาปบุญนรก สวรรค์ไม่มี ศาสดาองค์เอกเป็นผู้สอนไว้ เป็นผู้รู้แล้วมาสอนไว้ เราตาบอดหูหนวกจะไป เอาหัวชนพระพุทธเจ้ามีหรือ ไม่เคยมี ถ้ามีก็พวกกิเลสหนา ๆ เรายี่ คอยคัดค้านต้านทานเป็นข้าศึกต่อศาสนาตลอดไปอย่างนี้ ให้พากันฟังให้ดี

วันนี้ก็เอาแมวมาพูด ขึ้นแมวก่อน นี่ละหลักวิชา ไปที่ไหนไม่มีอะไรละเอียด ลอเกินหลักวิชาธรรม ยี่มีธรรมบรรจุใจ เป็นอยู่ในใจเต็มเหนี่ยวแล้วจะเป็นธรรมไปหมดเลย ธรรมจะสอดแทรกไปหมด จะรู้เองเห็นเอง พิจารณาไปที่ไหนมันจะซึมซาบไปหมด เรื่องธรรมเป็นอย่างนั้น เรื่องกิเลสนี้มีแต่หัวชนฝาไปเลย ถ้ามีตันไม้ก็ชนไปเลย มันไม่เห็นมันไม่ดู มีแต่ความอยากดังไป ๆ มันก็ชนนั้นชนนี้ไปละซิ ความอยากของ ธรรมอยากเพื่อความดีความดี อยากเพื่อความปลอดภัย ความอยากของกิเลสอยากเพื่อความลุ่มจม ต่างกันนะ

ความอยากของธรรมไม่ยกพันทุกข์ไม่ได้ คนเราต้องอยากพ้นทุกข์ อยากมีความสุขต้องพยายามบำเพ็ญ ความอยากนี้เป็นธรรมเพื่อความสุขความเจริญแก่ตน ปลดเปลื้องทุกข์ไปโดยลำดับ แต่ความอยากของกิเลสมีแต่ชนทุกข์เข้ามา ๆ เพราะ ฉะนั้นธรรมกับโลก ท่านจึงเรียกว่าธรรม โลก โลกคือหมายถึงกองกิเลสวัฏจักร วัฏจักร นี้เป็นเรื่องของโลกทั้งหมด วัฏจักรคือธรรมล้วน ๆ ส่องดูเห็นหมด นี่ละที่ว่าอยู่กับ พระกับฌณนี่จึงต้องเป็นอยู่อย่างนี้ ต้องสอดต้องแทรกต้องดูตรวจตราพาชี ไม่ดีอะไร เตือนกันแบบไหนแล้วแต่จะเตือน อย่างที่ว่านี้เตือนแบบวางอะไรเกะกะไม่ดีไม่งาม ไป ชนอะไรอยู่นอกก็ตาม ชนใส่กุฎีให้เต็มหมดเลยแล้วหนีไป คราวหลังเรียบบุข นี่สอน แบบนี้ก็มี สอนแบบหนึ่งสอนให้ชำระ ๆ สอนแบบนี้ชนเข้ามาเพิ่ม อย่างนั้นก็ มี มัน หลายแบบนะ

ไปชอกแซกจึงว่าไปเห็นกระต่ายเมื่อเช้านี้ โธ นำสงสารมาก เต็มไปหมดนะ แม่กับลูกอยู่ด้วยกันเต็ม ยัวะเยี้ย ๆ พระวัดนี้ท่านเลี้ยงสัตว์ด้วยความเมตตา ไม่ใช่ท่าน ไปหามา มันหากมาอย่างนี้ละ ท่านเห็นแล้วท่านก็สงสารเลี้ยงเอาไว้ หาอาหารไปไว้เป็น แห่ง ๆ พวกสัตว์ก็กินอยู่นั้นแหละ เราเดินไปนี่เจ้าของไม่อยู่นะ เจ้าของไปบิดบาต เรียกว่าเจ้าของไปหากิน กระต่ายของท่านก็หามาไว้แล้ว มันก็กินอยู่นั้นมันไม่ต้องไปหา กินกระต่าย ส่วนพระเจ้าของต้องไปหากิน ที่นี้เวลาเราไปเขาเฉยนะ แม็กเฉย ลูกก็วิ่ง รอบแม่ แม่ไม่พาวิ่งลูกก็ไม่ไป วิ่งอ้อมแม่อยู่ คือลูกนั้นกลัว หาทิ้ง ก็วิ่งหาแม่ แม่ไม่ ไปไหนแม่เฉย ลูกก็แอบอยู่กับแม่ เราเดินไป โอ้ เป็นอย่างนี้นะสัตว์

คือแม่มันเชื่องกับคนแล้วไม่สนใจ เราไปเขาก็เฉย เขากินอะไรก็กินเฉย ไข่ลูกก็วิ่งไปไหนแล้ววิ่งมาหาแม่ ๆ วิ่งแอบแม่ เวลาเราไปแอบแม่อยู่นั้นนะ คือแม่ไม่พาวิ่ง เขาก็ฟังแม่เขา อ้อ มันฟังแม่มันนะ เราก็มานไป ๆ มันเป็นแบบเดียวกันหมด ตัวเล็ก ๆ มันวิ่งไปไหนมันก็วิ่ง แต่ไม่พันทิ้งมาหาแม่นะ วิ่งไปแล้ววิ่งกลับมาหาแม่ มาแอบอยู่กับแม่ ทีนี้เวลาเราเดินผ่านไปแม่เฉย เขาก็แอบอยู่กับแม่ เราเดินเฉย แม่เขาก็เฉย จากนี้ไปทั่วไปหมดนะ นี่สัตว์มันก็ฟังแม่มันเห็นไหมล่ะ วิ่งไปไหนก็ไม่ยอมไปวิ่งกลับมาหาแม่ อ้อ สัตว์ก็ฟังแม่ ถ้าแม่พาเล่นลูกนี้ไปหมดเลย ทีนี้แม่ไม่พาวิ่งละซิลูกก็แอบอยู่กับแม่ เพราะฉะนั้นจึงว่าให้รีบเร่งวันนี้จะหาแมวให้เห็น ให้หาทั่ววัด พอดีได้มาแล้วก็หมดปัญหา ตัวนี้ละตัวดำ แล้วจะให้ไปหาตุตันไม้มันอยู่ที่ไหน ไกลชิดที่ไหน มันจะขึ้นได้วิธีใด ต้องระวังต่อไปอีกสำหรับตัวต่อไปแมว

เรื่องศาสนานี้ไม่มีอะไรจะเกินหัวใจที่ปฏิบัติธรรม เรื่องธรรมนี้จะเข้าหัวใจหมดเลย ธรรมมีอยู่ทั่วไปแต่ไม่มีเครื่องรับ มีใจเท่านั้นเป็นเครื่องรับธรรม เมื่อปฏิบัติตัวให้ดีแล้วศีลธรรมเข้ามาเล็กน้อย ความสุขจะเข้ามาพร้อมกัน ๆ ถ้าไม่มีศีลธรรมปล่อยให้กิเลสเข้ามาขึ้นแต่กองทุกข์เข้ามา ใครอยู่ที่ไหน ๆ มีแต่กองทุกข์เต็มหัวใจ ๆ เราอย่าเอาสมบัติเงินทองข้าวของสิ่งต่าง ๆ มาอวดกันนะ ให้ดูหัวใจเจ้าของ หัวใจนั้นเป็นกองฟืน อะไรมีเล็กน้อยไม่สำคัญ ถ้าหัวใจไม่มีธรรมเสียอย่างเดียวย้อนไปหมด ไม่ว่าคนมีคณจน แบบเดียวกันหมด ถ้าหัวใจมีธรรมมีธรรมแล้ว คนมีกิติ คนจนกิติ มีที่หลบที่หลีกมีที่ซุกหัวนอน มีที่พักผ่อนหย่อนใจได้บ้างคนเรา อันนี้เป็นที่พักของใจได้แก่ธรรม ถ้าไม่มีธรรมเลยเอาอะไรมาเป็นที่พักไม่มีทาง มีแต่เครื่องเสริมไฟทั้งนั้น จำให้ดีนะคำนี้

นี้ได้ปฏิบัติมาเต็มกำลังความสามารถ ตะกี้ก็ได้พูดถึงว่าเราได้มาโกหกท่านทั้งหลายหรือ ปฏิบัติมาจนกระทั่งว่าเฉียดสลบ ๆ พระพุทธเจ้าสลบ ๓ หน พ่อแม่ครูจารย์มันสลบ ๓ หนเราไม่ได้ลืมนะ หลวงปู่มั่นเราที่สลบ ๓ หนนี่ท่านบอกท่านเป็นไข้ ไข้ก็ไข้มาลาเรียเสียด้วย ไข้หนัก ไข้หนักท่านก็ขีดหนักความเพียรไม่ยอมนอน ภาวนาสู้ทุกขเวทนา นั้นฟังซิท่านมาแล้วให้ฟัง ล้มไม่รู้ตัวท่านว่า สู้กันอยู่ในนั้น ไข้หนัก ความเพียรเราก็อ่อนหนัก แต่ยังไม่ล้มล้มลงไม่รู้เลย พอรู้ตัวขึ้นมาล้มแล้วนอนอยู่แล้ว เอ๊ ยังใจลุกขึ้นปั๊บสู้อีก ท่านว่าอย่างนั้น แต่เราไม่ได้กราบเรียนถามท่านว่า การสลบ ๓ หนนี้สลบในเป็นไข้ครั้งเดียวนั้นหรือว่าเป็นหลายครั้งหลายหน สลบหลายหนตามที่ต่อสู้กับทุกขเวทนาเป็นไข้ เราลืมนเรียนถามท่านเสีย จำได้แต่ว่าท่านสลบ ๓ หน พระพุทธเจ้าสลบ ๓ หน เราไม่เคยสลบเราก็บอกไม่สลบ แต่เรื่องเฉียดนี้เฉียดมาตลอด

เวลาใดที่เข้าด้ายเข้าเข็มนี้ เอาเป็นก็เป็น ตายก็ตาย อย่าว่าแต่เพียงสลบ มันจะตายก็ต้องสละเลยเวลานั้น แต่มันไม่เคยเข้าถึงชั้นสลบมันก็ผ่านเหตุการณ์ไปได้เสีย มันก็ผ่านเรื่องไป ถ้าหากว่าเหตุการณ์ยังไม่ยุตินี้ ถึงขั้นที่เหตุการณ์ยังไม่ยุติมันจะสลบได้หรือมันจะตายก็ได้ เพราะจิตนี้มันจะไม่ถอย ถึงเวลาเข้าด้ายเข้าเข็มแล้วถอยไม่ได้เลยให้ตายเท่านั้น นี่เห็นไหมการสู้กิเลสท่านทั้งหลายฟังแล้วยัง นี่เคยทำมาแล้วนะแต่ไม่เคยสลบ พอถึงขั้นใกล้จะสลบนี้มันพืดกัน ๆ มันผ่านเหตุการณ์ไปได้เสียก็ไม่ถึงชั้นสลบ ถ้าผ่านไม่ได้มันจะถึง ถึงชั้นสลบนี้ตายก็ไม่ถอย แต่นี่พอถึงระยะที่มันเฉียด ๆ กิเลสกับธรรมพืดกันเหมือนนักมวยต่อยกันบนเวที มันยุติกันเสีย เช่น ฝ่ายใดแพ้ฝ่ายใดชนะมันปรากฏขึ้นเวลานั้นเสีย เรื่องราวมันก็ผ่านไป ความที่ว่าสลบก็ไม่ถึง นี่เป็นอยู่เรื่อย ๆ

พอถึงกาลเวลาที่เข้าด้ายเข้าเข็มนี้จะอ่อนไม่ได้เลยนะ มันหากมีสำหรับนักปฏิบัติ เหมือนนักมวยขึ้นเวทีเข้าวงในกัน ไม่รู้จักเป็นจักตายนะ อันนี้ก็เหมือนกันกิเลสกับธรรมพืดกันบนเวทีไม่รู้จักเป็นจักตาย สลบไหลทิ้งไปเลย ถึงขั้นไหนมันก็เป็นของมันไปเอง แต่ยังไงกิเลสกับธรรมจะไม่ถอยกัน นี่ท่านทำมาอย่างนั้น นี่ก็ได้ปฏิบัติมาอย่างนั้น เคยพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้วเป็นเวลา ๙ ปีเต็ม เขามาว่าให้ไปสมัครเอาอย่างนี้นะว่าจะทำความเพียรแก้กิเลสแบบที่เป็นอยู่เวลานี้ กับให้ไปติดคุกเป็นนักโทษในเรือนจำ จะเอาอันไหนให้เลือกเอา เราจะโดดเข้าคุกเลย

ทำไมถึงโดดเข้าคุก เป็นนักโทษ สังคมไม่ยอมรับเพียงเท่านั้น เสียเกียรติเสียอะไรไม่มีใครยอมรับ เรียกว่าไม่มีคุณค่าไม่มีราคาก็ตาม แต่เขาได้กินข้าววันหนึ่ง ๒ มื้อ ๓ มื้อ จักตอกเหลาตอกวันหนึ่งวันละ ๔ เส้น ๕ เส้น เพื่อฆ่าเวลาเวลาพอได้ออกจากตารางเท่านั้น เขาไม่ได้ทำด้วยความเต็มใจอะไร กินข้าว ๓ มื้อ ๔ มื้อเขาก็กินได้แต่ที่เขาทำหน้าที่ตามความเป็นนักโทษ คือต้องยอมรับโทษ ให้ทำหน้าที่การทำงานด้วยความเต็มใจเขาไม่ได้เต็มใจทำ แต่ไม่เป็นอย่างนั้นนี่นะ ทำด้วยความเต็มใจ ถึงขั้นจะสลบไหลหรือตายก็ตาม จะเป็นไปด้วยความสมัครใจทั้งนั้น

เพราะฉะนั้นเวลาไปเป็นนักโทษแล้ว แก้กิเลสได้เช่นเดียวกันกับเราทำความเพียรนี้ จะเอาทางไหนว่าจึ้นะ เราจะโดดเข้าเป็นนักโทษเลย เพราะไปกินไปนอนจักตอก ๒-๓ เส้นเท่านั้นกิเลสก็หลุดลอยไป ๆ ๒-๓ วันก็ได้ออกจากคุก เข้าใจไหม แต่นี่มันไม่ได้เป็นอย่างนั้น มันถึงหนักยิ่งกว่าเป็นนักโทษนะ แต่นี่เป็นความสมัครใจ จึงได้มาเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ทุกข์จริง ๆ สำหรับเราเป็นนิสัยอาภัพ ไปอยู่ที่ไหนไม่ค่อยกินข้าวแผละ ก็วันก็ตาม ๖ วัน ๗ วัน มันจะตายจริง ๆ มาฉันให้สักวันหนึ่ง ๕ วัน ๖ วัน ๗ วันฉันเสียทีหนึ่ง ๆ เรื่อย ๆ การภาวนามันดีดของมันพุ่ง ๆ ร่างกายนี้อ่อนเปื่อยไปเลย ทีนี้เราก็มาคำนวณเอาซิ พิจารณาซิ ร่างกายถึงจะอ่อนขนาดไหน พอกิน

ข้าวเข้าไปเท่านั้นมันจะติดฝังของมันเลย มีกำลังทันที แต่จิตใจนี้มันไม่ติดนะ ต้องพยายามเต็มเหนี่ยวเต็มกำลังความสามารถมันถึงจะขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงพญุงทางใจมากกว่าทางร่างกาย

ร่างกายกินเมื่อไรมันก็มีกำลัง ส่วนจิตใจไม่มี เพราะฉะนั้นจึงต้องพญุง นี้ละที่ได้รับความทุกข์ความลำบากตลอดมา ไม่มีอะไรมาขุ่่งได้เลย เพราะเรามันเป็นนิสัยอย่างนี้ด้วย ว่าอะไรเป็นอันนั้นเลย ขาดสะบั้นไปเลยเทียว นี่ก็ทำมาอย่างนั้น จนกระทั่งถึงได้พึดกับกิเลสเอาจนกระทั่งมันเสื่อมลงไปเลย ฟาดดินถล่มก็ได้พึดให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้ว มาโกหกท่านทั้งหลายเหอ จากนั้นมาจึงเรียกว่าเป็นบรมสุข ตั้งแต่ขณะที่กิเลสขาดสะบั้นออกไปจากใจโดยสิ้นเชิง ไม่มีกิเลสตัวใดเหลืออยู่แล้ว ความทุกข์แม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่เคยมาปรากฏในใจเลยเพราะกิเลสสร้างขึ้นมาอย่างนี้ ให้ได้เอะใจว่า หือกิเลสถูกกว่ามึงมันเสื่อมไปตั้งแต่วันนั้น ๆ แล้ว ทำไมมึงมาไผล่หน้าขึ้นมามาก ให้ได้พึดกับมึงอีก ไม่มีเลยจนกระทั่งบัดนี้

เราถึงกล้าพึด เอนี่ออกยันเลย บรรดาผู้สิ้นกิเลสแล้วจะไม่มีกองทุกข์ภายในใจแม้เม็ดหินเม็ดทรายเลย จะมีก็มีแต่เพียงธาตุเพียงชั้นธเล็กน้อย เจ็บไข้ปวดหัว เหล่านี้เป็นเรื่องธาตุเรื่องชั้น ธาตุชั้นนี้เป็นสมมุติก็เป็นเหมือนสมมุติทั่ว ๆ ไป มีเจ็บไข้ได้ป่วยเสมอกันหมดนั่นแหละ เป็นแต่เพียงว่าทุกข์นี้เป็นทุกข์ของมันไม่สามารถซึมซาบเข้าใจที่เป็นบรมสุข ที่เป็นวิมุตติแล้วได้เท่านั้นเอง ต่างกันตรงนี้ ถอดออกจากหัวใจมาพึดพึดไปไหน พระพุทธเจ้าสอนโลกถอดออกมาจากหัวใจมาสอนโลก ไม่มีคำว่าพึด นี้ก็ธรรมอันเดียวกัน นักรู้คือจิตอันเดียวกัน เมื่อรู้อย่างเดียวกันแล้วจะคัดค้านกันได้ที่ไหน

เพราะฉะนั้นพึดแล้วสารุขึ้นทันที ไม่ทูลถามพระพุทธเจ้า ว่างั้นเลย พระพุทธเจ้าเป็นองค์เช่นไรไม่ทูลถาม ทูลถามอะไร ปับเข้าไปมันเป็นอันเดียวกันแล้ว พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เป็นอันเดียวกันเรียบร้อยแล้ว ถ้าน้ำก็เป็นมหาสมุทรจำครอบไปหมด ถ้าเป็นธรรมก็ธรรมธาตุ พอผางเข้าไปเท่านั้นเป็นอันเดียวกันหมด แล้วไปถามกันหาอะไร พิจารณาซิ นี้ละเรื่องธรรม ถ้าปฏิบัติให้เป็นธรรมเป็นอย่างนี้ตลอดไป ธรรมะพระพุทธเจ้าเป็น อกาลโก ขอให้ผู้มีผู้ปฏิบัติ เอื้อมเข้าสู่ธรรมเป็นธรรมนำความสุขมาให้ทันที เอื้อมออกไปทางกิเลสเป็นกิเลส นำกองทุกข์มหันตทุกข์เข้ามาให้ทันที ทั้งสองอย่างนี้อยู่ในใจดวงเดียวกัน เอื้อมไปทางธรรมก็เป็นธรรม เอื้อมไปทางกิเลสเป็นกิเลส เข้ามาส่งเสริมตัวเองและมาเหยียบย่ำตัวเองนั่นแหละ แล้วแต่เราจะเอื้อมไปทางพึดทางถูก

เพราะฉะนั้นจึงได้สอนพี่น้องทั้งหลายเต็มเม็ดเต็มหน่วย สอนออกมาด้วยความไม่สะทกสะท้าน สอนตรงไหนไม่มีพึด แน่ใจ ๆ ทุกอย่างไม่ว่าธรรมชั้นใดก็ตาม

ชั้นนี้ชั้นพื้น ๆ ชั้นสูง ๆ สูงสุดก็นำมาสอนหมดแล้วเวลานี้ เราก็พูดตรง ๆ แต่ก่อนเราก็
 อยากไปนิพพาน อยากสุดยอดจนกระทั่งถึงความเพียรไม่รู้จักจักเป็นจักตาย ไม่รู้จัก
 หลับจักนอนเพื่ออยากไปนิพพาน ประหนึ่งว่ามีเอื้อมใส่นิพพานหวุดหวิด ๆ เอื้อมผิด
 เอื้อมถูก หวุดหวิด ๆ มันก็ยิ่งปั่นใหญ่เลย แต่เวลานี้เป็นยังไง นิพพานก็ไม่อยากไป
 นรกก็ไม่อยากไป ไม่อยากโดยประการทั้งปวง สอนโลกด้วยความพอทุกอย่าง เป็นยังไง
 โภกทานทั้งหลายหรือ ได้ถอดออกมาจากหัวใจที่มาจากเวทปฏิบัติตนเต็มกำลังความ
 สามารถ ปฏิบัติทุกด้านทุกทาง การสอนโลกจึงไม่มีสะทกสะท้านหวั่นไหว

เราไม่เคยมีวาทะกับสถานที่ใดในสามแดนโลกธาตุนี้ กล่าวก็ไม่เคยกล่าวกับสิ่ง
 ใด ธรรมเหนือทุกอย่างแล้ว สอนได้ธรรมดา ๆ ถ้าหากพูดให้มันเต็มยศก็ วิวัฏฏะคือ
 ธรรมอันเลิศเลอ วิวัฏฏะคือถึงมุตถึงคุณ เอาวิวัฏฏะซึ่งเป็นธรรมอันเลิศเลอมาสอนถึง
 มุตถึงคุณ จะไปกล่าวไปกล่าวต่อถึงมุตถึงคุณหาอะไร ถึงขยะเข้าใจไหม วิวัฏฏะนี้คือถึง
 ขยะในสายตาของธรรมที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว พระพุทธเจ้าท่านถึงได้ท้อพระทัยในการ
 สั่งสอนสัตว์โลก มันมีดมันบอดรวมกันอยู่ในวิวัฏฏะนี้หมด ความสว่างกระจ่างแจ้งรอบ
 โลกธาตุอยู่ในธรรมหมด เมื่อเป็นอย่างนั้นทำไมศาสนาองค์เอกจะไม่เรียกว่า โลกวิทู ฐ
 แจ้งโลกละ

ใจเวลามันมีดมันมีดจริง ๆ เหมือนตาเรานี้กลางวันก็เอาชี หลับตาปุ๊บเดี๋ยวนี้
 มันก็มีดเดี๋ยวนี้แหละ พอลืมตาออกมามันก็สว่างจ้าขึ้นมา นี่จิตใจเวลามันมีดที่กิเลส
 ครอบมันอยู่มันก็มีด เหมือนคนตาบอดหรือคนหลับตา ที่นี้เวลาเรลืมตาขึ้นมามันแจ้ง
 ที่นี้ตาของเราเมื่อเปิดกิเลสออกหมดแล้วธรรมจ้าขึ้นมาก็เห็นหมดละซิ ท่านว่า อาโลโก
 อุกุปาทิ สว่างจ้าตลอดเวลา นั้นเห็นไหมละ ท่านว่า อาโลโก อุกุปาทิ นั้นท่านสอนพวก
 เรา

ให้พากันตั้งอกตั้งใจนะ อย่าให้กิเลสมันหลอกมันล่อ แล้วก็พากันลุ่มจม ๆ กัน
 ทั้ง ๆ ที่ว่ามนุษย์นี้ฉลาดกว่าสัตว์แต่มันโง่กว่าสัตว์มากนะ สัตว์เขาไม่รู้บาปบุญเขาก็ทำ
 ไปตามประสีประสา มนุษย์นี้รู้บาปบุญแต่มันคือ นี้ที่มันเลวกว่าสัตว์ คือมันดื้อนั่นเอง
 ฝืนธรรม พระพุทธเจ้าสอนยังไงมันไม่ยอมไปตามพระพุทธเจ้า ไปตามตั้งแต่หัวใจตัว
 เอง หัวใจตัวเองกิเลสลากไป มันก็ลงนรกหมกไหม้ไปละซิ ยังว่านรกไม่มีอยู่หรือเดี๋ยว
 นี้ละ ตกนรกมาก็ครั้งก็หนแล้วเรารู้ไหมเวลานี้ พระพุทธเจ้ารู้หมดจึงนำมาสอนโลกใน
 โทษของมัน แล้วพวกเรายังจะบึกบึน ยังจะกล่าวหาอุบายชี้ยต่อพระพุทธเจ้า ต่อสู้พระ
 พุทธเจ้าหรือ ลบพระพุทธเจ้า ลบนรก-สวรรค์อยู่หรือ เอ้า.ลองดูซิถ้าไม่อยากจมทั้ง
 เป็น ให้ระวังนะ นี่ละธรรมมะสอนโลกสอนอย่างนั้น

นี่เราก็พยายามตลอดเวลา เราไม่เอาอะไร สอนโลกถึงจะบอกว่าเขียนประวัติศาสตร์เลยก็ได้ เรื่องประวัติของเราที่ช่วยโลกนี้ เราไม่เคยมีสิ่งใดที่จะหยิบเอามาจากพี่น้องทั้งหลายบริจาคนาน้อยนี้ เข้ามาเป็นของส่วนตัวแม้เม็ดหินเม็ดทรายเราไม่มี เราพอทุกอย่างแล้ว สอนโลกสงเคราะห์โลกด้วยความเมตตาแล้ว ๗ เพราะฉะนั้น จึงได้ขอขบิณฑบาตหรือว่าเป็นการรบกวนพี่น้องทั้งหลายก็ตาม แต่หัวใจเราเต็มไปด้วยเมตตาไม่ได้รับกวน เห็นแก่ความทุกข์ความลำบาก จะลุ่มจมก็คือชาติไทยของเรา เราอุตส่าห์พยายามจุดลากขึ้นมาด้วยการแนะนำสั่งสอนวิธีการต่าง ๆ

เอ้า ขอบิณฑบาตบ้าง แนะนำสั่งสอนเทศน์ต่าง ๆ ให้รู้จักศีลจักษุธรรมบ้าง ให้รู้จักการอยู่การกินการใช้การสอย ให้รู้จักการรักษาชาติบ้านเมืองของตน ให้มีความแน่นอนมั่นคงต่อไปอย่างนี้ เราก็สอนไปทุกแบบทุกฉบับ แล้วเราหวังเอาอะไร ให้ท่านทั้งหลายพิจารณานะ เราไม่ได้หวังเอาอะไร เราพอทุกอย่างแล้ว สอนโลกสอนเต็มเหนี่ยวแล้ว ถึงเวลาแล้วไม่ต้องนิมนต์พระมากุสลา หลวงตาบัวดีดที่เดียวผิงเลย เพราะธรรมพระพุทธเจ้าเปิดในหัวใจหมดแล้ว สว่างจ้าอยู่ในหัวใจ แล้วจะไปสงสัยกับอะไรในโลกธาตุนี้ ก็มีแต่แนะนำสั่งสอนด้วยความสงสารโลกทั่ว ๆ ไปเท่านั้นเอง ให้พากันอุตส่าห์พยายาม

ชาติไทยนี้เป็นของเราทุกคน ไม่ได้มีอะไรบางอย่างต่างกันนะ ชาติไทยของเราที่ร้อยเปอร์เซ็นต์เป็นคนไทย ๆ ร้อยเปอร์เซ็นต์ เราเป็นผู้รับผิดชอบในสมบัติของเราที่มีอยู่ในเมืองไทยนี้ร้อยเปอร์เซ็นต์เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นจึงให้รับผิดชอบด้วยกันเต็มเหนี่ยว เราเป็นคนไทยต้องรักชาติของตน สัตว์มันรักชาติของมัน มนุษย์รักชาติของมนุษย์ เราเป็นคนไทยต้องรักชาติของคนไทยเรา เมื่อรักชาติของคนไทยเรา อะไรที่จะมาเป็นข้าศึกศัตรูต่อคนไทย ต้านทานพัดกันเลย ๆ อย่างนั้นถึงถูก นักเสียดสาก็คือผู้รักตัวนั้นแหละ รักสมบัติของตัวเอง เสียสละได้เพื่อสมบัติเพื่อตัวเอง ต้องเป็นอย่างนั้น รักเฉย ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไรนะ รักต้องปฏิบัติตามความรัก

ต้องเอาจริงเอาจังทุกอย่าง ให้พยายามทุกคน ๆ มีมากมีน้อยไม่สำคัญ ฝนตกทีละหยดละหยาดมาจากท้องฟ้า ทำไมทำพื้นที่ทุกแห่งทุกหนเต็มไปด้วยน้ำ ๆ เป็นยังไง นี่ละฝนตกไม่หยุดสามารถจะทำให้ท้องฟ้ามหาสมุทรให้เต็มด้วยน้ำได้ นี่ชาติไทยของเราเช่นคลังหลวงเป็นต้น จะแห่งขนาดไหนก็ตามพวกเราเป็นคนไปทำให้ตัวเอง ไปกอบไปโกยออกมาด้วยวิธีการใดก็ตาม จนคลังหลวงจะไม่มี นี่หัวใจของชาติอยู่ที่คลังหลวง ทีนี้เมื่อเรารู้ตัวแล้ว เอ้า.ต่างคนต่างชนเข้าไปซิ แล้วทำไมจะเต็มไม่ได้ ตั้งแต่มันหมดมันยังหมดได้ ขนเข้าไปมันต้องเต็มได้ด้วยน้ำทีละหยดละหยาดจากศรัทธาของเรา

ที่รักชาติ ได้เสียสละไปคนละเล็กคนละน้อยไม่เป็นไร ฝนตกทีละหยดละหยาดเต็มได้ด้วยน้ำ

อันนี้ก็เหมือนกันคลังหลวงของเรา เต็มได้ด้วยศรัทธาของพี่น้องทั้งหลาย บริจาค มีมากมีน้อย เอ้า.เสียสละเข้าไป เอาเข้าไปนี้แล้วจะไปเด่นในคลังหลวงแล้ว ผาสุกเย็นใจทั่วประเทศไทย เต็มอยู่ในกระเป๋าของเรามีมากมีน้อยไม่ได้พาชาติไทยให้แน่นหนามั่นคงให้พื้นฟูนะ จมได้ทั้ง ๆ ที่เรามีเงินเต็มในกระเป๋านั้นแหละ ชาติไทยจมได้ ถ้าต่างคนต่างเสียสละ ๆ แล้วชาติไทยฟื้นฟูขึ้นโดยลำดับ เราจะไม่มีเงินเราก็ออยู่ได้ในร่มในชายคาของชาติไทยของเราสบายไปเลย นั้น เข้าใจแล้วหรือ ความสำคัญอยู่ที่นี้ ให้พากันจดจำให้ดี ให้สุดสำหรับพยายาม

วันนี้ได้พูดถึงธรรมะที่นำมาสอนโลก เราไม่มีอะไรสงสัยแล้วในโลกธาตุนี้เป็นเวลาได้ ๕๓ ปี ฟังซินะ ตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๙๓ พัดกับกิเลสขาดสะบั้นลงไปฟ้าดินถล่ม ตั้งแต่วันนั้นมาเราหมดภาระทุกอย่างที่จะมาแก็กิเลสอีก เราไม่มี มีแต่การสงเคราะห์โลก สงสารเพื่อนฝูงไปอย่างนั้นแหละ ตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งบัดนี้เราไม่เคยเห็นกิเลสตัวใดแม้เม็ดหินเม็ดทรายที่เข้ามาแทรกในใจ พอจะสร้างทุกข์ขึ้นมาให้เอะใจ ว่าเหอ.กิเลสตัวนี้กูนี้กว่าเอามึงขาดสะบั้นไปตั้งแต่วันนั้นแล้ว มึงยังโผล่ขึ้นมาอยู่หรือ ไม่เคยมี นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าท่านแสดงว่า วุสิต์ พุรหมจรรย์ เสร็จกิจในพุทธศาสนาด้วยการชำระสะสางกิเลสตัณหาซึ่งเป็นตัวภัย ได้เสร็จสิ้นลงไปแล้วในขณะที่กิเลสขาดสะบั้นลงไป

นี่ก็เป็นอย่างนั้น ขาดสะบั้นลงไปแล้วไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้า เรื่องภพชาติสิ้นสุดลงไปแล้ว ฐึ้นประจักษ์กับใจนั้นทันที นี่ละธรรมเหล่านี้ละมาสอนพี่น้องทั้งหลาย แงงหม้อใหญ่แกงหม้อเล็กแกงหม้อจิ๋ว การสอนธรรมนี้เราพูดจริง ๆ เอาความแน่นอนไม่ได้แล้วแต่เหตุการณ์เข้ามา เช่น ปัญหาถามมาข้อใดควรจะออก มันจะออก แก้กัน มันจะออก ปัญหาถามแกงนี้ออกแกงนี้ ๆ มารอบตัวออกรอบตัว เพื่อแก้ผู้ที่สงสัยผู้ที่มาถาม เป็นธรรมล้วน ๆ ออกเลย

เหมือนน้ำที่เต็มถึง เอ้า.เปิดที่ไหนเป็นน้ำออกมาเลยทันที ๆ ถ้าถึงแห้งผากเปิดที่ไหนจนกระทั่งทุบถึงมันก็ไม่มีน้ำ เข้าใจไหม หัวใจที่มันแห้งผากจากอรรถจากธรรม เอาจนตายทิ้งจมไปแล้วมันก็แห้งผากไปอย่างนั้น ทั้งที่มันตายมันก็แห้งผากไปด้วยกัน ถ้าน้ำเต็มถึงแล้วอยู่ก็เต็มไปก็เต็ม เอ้า.เปิดออกมาด้านไหนรอบตัวเป็นน้ำทั้งนั้น เพราะน้ำเต็มถึงแล้ว นี่ธรรมเต็มหัวใจแล้วเปิดทางไหนมันก็ออกหมด ธรรมพระพุทธเจ้า ธรรมพระอรหันต์ท่านเต็มหัวใจ ท่านไม่มีอะไรขัดข้องเลย เพราะฉะนั้นการแนะนำสั่งสอนแม้เราตัวเท่าหนูก็ตาม เราไม่เคยอัดอั้นตันใจในการสั่งสอนโลก จะเป็น

ภูมิใด ๆ มามันเหนือทุกอย่างแล้ว มามันก็รับกันปั๊บ ๆ ถ้าจะรับได้สอนทันที ๆ ถ้ารับไม่ได้ดึงออกก็ไม่ออก ไม่ใช่ว่าจะออกตลอดเวลาณะธรรม

น้ำเป็นของสะอาด สิ่งที่จะให้ชะล้างคืออะไร สมควรแก่น้ำหรือไม่ ถ้าไม่สมควร จะเปิดออกไปใช้ทำไม ธรรมก็เหมือนกันยังมีคุณค่ามาก ควรแนะนำสั่งสอนหนักเบา มากน้อยเพียงไรก็สอนกันไป ๆ ถ้ามันหนักเสียจริง ๆ หนาจริง ๆ แล้วสอนหาอะไร พระพุทธเจ้าก็ยังซักสะพาน ปทปรมะ หมดคุณค่าหมดราคา มีแต่ลมหายใจฟอด ๆ เท่า นั้น ท่านก็ปล่อยผ่านไปเลย ๓ ประเภท อุกมฏัตถุญ, วิปจิตถุญ, เนยยะ นี่เอาไปได้ ๆ แต่ปทปรมะนี้หมดคุณค่าหมดราคา ยังแต่ลมหายใจ ท่านไม่สอน เราจะเก่งกว่าพระพุทธเจ้าไปไหน เมื่อไม่สมควรสอนเราจะสอนไปทำไม นี่ละที่ว่าไม่สมควรออกไม่ออก ไม่สมควรสอนไม่สอน ถามเท่าไรก็ไม่ตอบถ้าไม่ควรจะตอบ ถ้าควรจะตอบพองพางมากก็ พางไปทันทีเลย นี่คือว่าผู้นั้นจะได้รับประโยชน์มากน้อย เพราะธรรมท่านไม่มีกิเลสเข้า แทรก ความแพ้วความชนะไม่มีในธรรม มีแต่ความเมตตาสงสารครอบโลกธาตุเท่านั้น ให้พี่น้องทั้งหลายจำเอา

นี่ละที่ได้มาสอนพี่น้องทั้งหลายทุกวันนี้ เราอ้อมพอกทุกอย่างแล้วมาสอนโลก เรา ไม่ได้สอนด้วยความทิวโหยโรยแรง ใครจะปฏิบัติก็ปฏิบัตินะ ธรรมพระพุทธเจ้าเลิศเลอ อย่างนี้ตลอดมาและตลอดไป ถ้ามีผู้เอื้อมเข้าไปถึงธรรมจะมีความสุขความเจริญ สงบ เย็นใจตลอดไปอย่างนี้แหละ ถ้าไม่มีใครสนใจแล้ว ธรรมก็ธรรมพระพุทธเจ้าก็พระองค์ ก็เถอะ ผู้จมก็คือเราคนเดียวจะจม เพราะเราสร้างความจมให้เรา เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ละพอ พูดไปพูดมาก็เหนื่อย

(มีผู้ถวายรูปปั้นหลวงปู่พรหม บ้านดงเย็น) นี่ปั้นรูปว่าเป็นหลวงปู่พรหม ต้อง หลวงปู่พรหม เข้าใจไหม เราสนิทสนมกับท่านมานาน รูปท่านไม่ค่อยเหมือนก็มีเค้า เหมือนอยู่บ้าง เอาละพอ หลวงปู่พรหมกราบเลยนะ นี่รูปหลวงปู่พรหม เต็ดนะนี่ อย่าง นั้นละ ครูบาอาจารย์องค์ใดมาเป็นสธนะของพวกเราสมัยปัจจุบันนี้ สงฆ์ สธณ คัจฉามิ ก็คือน้องค์หนึ่ง เป็นพระอรหันต์เท่านั้นว่าไง เพราะเคยพูดธรรมะกันแล้วก่อนที่ท่านจะ มรณภาพ คุยธรรมะกัน สนิทกันมากกับท่าน ไปพักกับท่านที่วัดดงเย็นก็เคย ดงเย็นที่ จะไปวันนี้ บ้านหลวงปู่พรหมนะ ไปหาท่านไปคุยกันไม่รู้กี่ครั้งก็หนแหละ อยู่นามนก็ เหมือนกัน ท่านเด็ดเดี่ยวมาก

เวลาท่านมรณภาพเราไปเผาศพ เราได้กระซิบบอกบรรดาลูกศิษย์ลูกหาที่ติด ตามไปด้วย ส่วนมากก็มีแต่ลูกศิษย์กรุงเทพแหละติดตามไป เวลาไปเผาศพท่านนี้ให้ พยายามเอาอัฐิของท่านอาจารย์องค์นี้ให้ได้นะ อัฐิของท่านอาจารย์องค์นี้จะต้องเป็น พระธาตุเท่านั้นไม่เป็นอื่นเราว่าอย่างนั้น พอติไปเผาศพแล้ว อัฐิ คณะกรรมการเขาเป็น

ก็ขึ้น เข้าใกล้ไม่ได้ อาจารย์ผู้แนะก็เลยไม่ได้เรื่องเลยพาลูกศิษย์เฝืนเลย เลยไม่ได้ พอเผาศพท่านแล้วเป็น พระธาตุ นั้นเห็นไหมล่ะ อย่างนั้นแหละ พระกรรมฐานทายกันไม่ผิด เพราะภายในถึงกันทุกอย่าง ๆ แล้วแน่ นี่ก็ถึงกันมาพอแล้ว จึงกระซิบลูกศิษย์ว่า ไปนี้ให้พยายามเอาอัฐิของท่านให้ได้นะ อัฐิของท่านจะกลายเป็นพระธาตุแน่นอนว่าอย่างนี้เลย เลยอาจารย์ก็เข้าไม่ได้ลูกศิษย์ก็เข้าไม่ได้ กำแพงมีก็ขึ้นยังสู้ไม่ได้ คณะกรรมการ เลยไม่ได้ อัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุ

หลวงปู่ต๋องค้ำหนึ่งที่อยู่วัดโศการามแต่ก่อน นั้นละองค์หนึ่ง นี่ก็เป็นพระธาตุแล้ว นี่ลูกศิษย์หลวงปู่มันทั้งนั้น เราจึงเรียกว่า โรงงานใหญ่แห่งการผลิตธรรมอันเลิศ เลอแก่บรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลาย ไม่มีใครเกินท่านอาจารย์มั่น บรรดาครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่มีชื่อเสียงโด่งดังทั่วประเทศไทย เป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่มันทั้งนั้น ออกจากนี้จึงเรียกว่า โรงงานใหญ่คือหลวงปู่มัน เวลานี้พระที่เป็นเพชรน้ำหนึ่งมีน้อยเมื่อไร อย่างนั้นละท่านไม่ได้แสดงตัวนะ ไม่รู้ธรรมเลิศเลอขนาดไหน ลูกศิษย์ของหลวงปู่มันเท่าที่จำได้เวลานี้ตั้ง สิบกว่าองค์ ที่อัฐิกลายเป็นพระธาตุ ๆ ๆ มีอยู่ทุกแห่งทุกหนมีอยู่ทั่วไป ที่พอระบุได้ก็เช่น หลวงปู่พรหมนี้องค์หนึ่ง ท่านอาจารย์ต๋องค้ำหนึ่ง สองแล้วนะ ๓.ท่านอาจารย์ขาว ๔.ท่านอาจารย์คำดี ๕.หลวงปู่แหวน ๖.หลวงปู่ฝั้น ก่อนมรณภาพตั้ง ๒๐ ปี ได้คุณธรรมะนี้ละเราเปิดให้ฟัง

หลวงปู่ฝั้นเราพูดให้ฟังชัด ๆ ที่เราแน่ใจต่อท่านว่าต้องเป็นพระธาตุนี้ละ คือท่านจะเข้าจุดแล้ว เวลาไปคุณธรรมะกัน พยายามหาเวลาจะเข้าไปคุยกับท่านโดยเฉพาะเข้าไปคุยที่ไร ๆ มันก็หากมีอยู่นั้นละ เพราะนิสัยวาสนาต่างกัน หมอเขาไม่ได้รับแขก ท่านไม่รับแขกแต่ท่านรับพระ มันเลยไม่มีเวลา เราเข้าไปหาท่าน ท่านก็เลยเล่าให้ฟังไปเผาศพหลวงปู่มันมาแล้วท่านว่าท่านจะเป็นจะตายจริง ๆ ท่านก็มากำหนดภาวนา ที่นี้มันจะไปท่านว่าอย่างนั้น พิจารณาปั๊บเข้าไปตรงนี้ ท่านว่าอย่างนั้น เราก็จับปั๊บ นี่เห็นไหมมันมีสูงมีต่ำเมื่อไร มันนึกถึงครูบาอาจารย์นะ พอเข้าไปถึงจุดนั้นปั๊บ ทางนี้ขึ้นเลยทันที เหนอ.ยังนอนตายอยู่นี้เหรอ นู่นนะฟังซิมันว่านะ ธรรมว่าให้ธรรมเป็นอะไรไป

เราไม่ได้ว่าให้ครูบาอาจารย์ใช้ไหมล่ะ เราว่าให้ธรรมอยู่ในหัวใจครูบาอาจารย์ท่านไปอยู่ตรงนั้น ทางนี้ดูอยู่ตลอดพิจารณาตลอด พอไปถึงนั้นท่านก็หยุดของท่านเรียกว่าภูมิของท่านในระยะนั้นอยู่ตรงนั้น ทางนี้มันก็ออกรับกันซิ ยังนอนตายอยู่นี้เหรอ นี่มันเป็นในจิตนะ ถ้าหากว่าไม่มีใครเลยนี้จะเอากันตอนนั้นเลย ผางทันทีเลย นี่ละธรรมเป็นอย่างนั้น ครูบาอาจารย์ที่เป็นภูมินั้นเป็นสมมุติอันหนึ่ง หลักธรรมชาตินี้เป็นธรรมไม่มีสูงมีต่ำ เช่นท่านพูดออกวันนั้นทางนี้ยังขึ้น ก็เลยพูดให้ลูกศิษย์ลูกหาฟัง พอ

ท่านพูดถึงจุดนั้นท่านไปอยู่ตรงนั้นเสีย ยังนอนตายอยู่นี้หรือ นั่นนะ นึกว่าไปถึงไหนแล้ว เราว่าอย่างนั้นนะความหมาย

แต่จากนั้นเป็นที่แน่ไปแล้ว เพราะฉะนั้นหลังจากนั้นมาตั้ง ๒๐ ปี ท่านก็มรณภาพ คือ พ.ศ.๒๕๒๐ ปีท่านมรณภาพ ปี พ.ศ.๒๕๐๖ เราไปเฝ้าศพท่านอาจารย์กมมานั้นละเข้าไปเฝ้าท่านปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ท่านก็เล่าเรื่องภูมิธรรมภูมิจิตให้เราฟัง เพราะเราพยายามจะเข้าหาท่านที่ไร ท่านไม่รับแขกแต่ท่านรับพระอยู่ตลอด มันไม่มีเวลาละซีท่านเลยเล่าเรื่องของท่านออกมา ๆ เราก็จับเอาจนได้ ยังเสียใจอยู่ ถ้าได้แย็บออกสักนิดหนึ่งก็จะได้ประโยชน์มากมาย พอไปถึงที่นั่น มันกระเทือนใจมาก ความหมายว่าอย่างนั้นนะ พอท่านไปพูดถึงนั้นท่านตายใจแล้วนี่ ทางนี้ก็ขึ้นรับ ฮี. ยังนอนตายอยู่นี้หรือนึกว่าไปถึงไหนแล้ว แต่จากนั้นไปแล้วภูมิจิตของท่านจะดิ่งแล้วเรารู้แล้วนี่นะ ที่นี้ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๐๖ มาถึง ๒๕๒๐ ก็หลายปี

เพราะฉะนั้นเราถึงแน่ใจ แต่ก็มีพยานแล้วนะ พอท่านมรณภาพไปนาน อัฐิของท่านเราเป็นประธานกรรมการที่จะเก็บรักษาจำไปที่ไหน ๆ เราเป็นคนไปตรวจไปดูเสร็จแล้วเราก็หาอุบายวิธีการเพราะเป็นประธานนี่ว่าไง อันนี้เอาไว้บรรจุนั้น ๆ อันนี้ไม่เอา เราทำทำไมเอา อันนี้จำเป็นมากกว่า คือความหมายว่าจะแจกลูกศิษย์ เราก็บอกพระ อันนี้ไม่เอาแหละ โอ้ย.รุ่มเลย นี่ละที่เขาเอาไปแล้วกลายเป็นพระธาตุอยู่ในบ้านของเขา เขาก็มาเล่าให้ฟัง ว่าอัฐิของท่านอาจารย์ฝันเป็นพระธาตุแล้ว เรายอมรับทันที นี่ละเรื่องราวเป็นอย่างนั้น จึงหาอุบายให้ลูกศิษย์ ก็เราเป็นประธานกรรมการนี่วะ อันไหนสมควร ๆ เราก็แยกออก อันนี้ไม่จำเป็นแล้ว พอว่าไม่จำเป็นแล้วลูกศิษย์รุ่มเลยหมดเลย เขาได้อันนี้ละ ที่เอามาอวดเราว่าเป็นพระธาตุเรียบร้อยแล้ว เป็นมากต่อมากนี่ก็อย่างนั้นแหละ ถ้าเข้าตรงนั้นแล้วไม่เป็นอื่น ชักกับเร็วเท่านั้นเอง นี่ละองค์หนึ่ง

แล้วองค์ไหนบ้างนะลูกศิษย์หลวงปู่มั่น เอ้า.นับไปเลย ตั้งแต่ท่านอาจารย์แหวน ท่านอาจารย์ขาว หลวงปู่พรหม หลวงปู่ตื้อ หลวงปู่คำดี หลวงปู่ฝัน บอกเลยไม่เป็นอื่นว่างั้น ก็บอกแล้วนี่ว่าเป็นพระธาตุแล้ว จะว่ายังไงอีก ท่านจวน ท่านสิงห์ทอง ท่านหล้า หลวงพ่อบัว หนองแซง อย่างน้อยได้ ๑๐ องค์แล้วที่อัฐิกลายเป็นพระธาตุ อัฐิจะกลายเป็นพระธาตุนั้นท่านก็มีตำราบอกไว้เรียบร้อยแล้ว คืออัฐิของผู้จะเป็นพระธาตุได้ คือกระดูกเรานี้ที่อัฐินี้ที่จะกลายเป็นพระธาตุได้นั้น เป็นอัฐิของพระอรหันต์เท่านั้น ฟังชื่อองค์อื่นเป็นไม่ได้ เท่านั้นฟังซิ ตัดขาดไว้เลย

นี่ก็ขนาดนั้นนะ จึงว่าโรงงานใหญ่คือหลวงปู่มั่นของเรา นี่ ผลิตครูบาอาจารย์ทั้งหลายออกไม่น้อย ทุกวันนี้ยังไม่ตายก็ยังมีที่เป็นแบบนั้นนะ แล้วจิตเป็นเพชรน้ำหนึ่ง ๆ ไปแล้วก็ยังมีอยู่หลายองค์เวลานี้ เป็นแต่เพียงว่าท่านไม่ตายก็ไม่เรียกว่าอัฐิท่านกลายเป็น

เป็นพระธาตุเท่านั้นเอง ก็มีเป็นพยานอยู่ตลอดมีอยู่ทั่ว ๆ ไปเวลานี้ นี้ละผู้ตั้งใจปฏิบัติตามศีลตามธรรม ในแนวทางของพระพุทธเจ้าที่สอนไม่เป็นอื่น ต้องเป็นอย่างนี้ทั้งนั้นเอาละที่นี้จะให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com